

20 februari 2020

Bäste Harry,

och företrädare för Fridsförbunden,

å biskopsmötets vägnar ber vi att få tacka för er skrivelse. Ni har en lång tradition av att vara en del av Svenska kyrkan och det är ingenting vi önskar ändra på. Bland er finns det ju många som sedan länge själva har ett djupt engagemang i vår kyrka eller har närstående som har tjänst i kyrkan som anställda eller förtroendevalda. Det gläds vi över.

Gärna är vi också fortsättningsvis i dialog med er. Men vi vill även i detta brev säga något om de frågor som ni tar upp.

Svenska kyrkan fortsätter att ha sin grund i evangeliet om Jesus Kristus och lever i tillit till rättfärdiggörelsen av nåd genom tron. Som det uttrycks i kyrkoordningen:

Svenska kyrkan är ett trossamfund som leder sin historia tillbaka till de äldsta kristna församlingarna och deras bekännelse till Kristus. Svenska kyrkans trosarv är den apostoliska tron. Alltsedan kristendomen kom till Sverige har människor samlats i församlingarna till gudstjänst, rådslag och beslut om gemensamma angelägenheter. I stiftet har biskoparna vigd präster till församlingarnas tjänst och haft uppsikt över församlingar och präster. Gudstjänstlivet har gestaltats på olika sätt; organisatoriska och ekonomiska förhållanden har kontinuerligt förändrats liksom relationerna mellan kyrka och stat.

Svenska kyrkans identitet som ett trossamfund med evangelisk-luthersk bekännelse kan härledas till reformationen ... Kontinuiteten tillbaka framgår av att den evangelisk-lutherska bekännelsen är grundad i Guds ord samt innehåller de ekumeniska trosbekännelserna från fornkyrkan och den augsburgska bekännelsen som skrevs inom den odelade västkyrkans ram.

Svenska kyrkans tro, bekännelse och lära rymmer både Bibel, bekännelseskrifter och andra av kyrkan bejakade dokument, samt tolkningen av dem. Tolkningarna kan skilja sig från varandra, men vårt centrum i evangeliet består. Utgår vi från Jesus Kristus blir det möjligt att leva tillsammans också med olika insikter och åsikter. Olika traditioner kan rymmas tillsammans i vår kyrka.

Ni frågar om vi vill ha er kvar som gudstjänstfirande medlemmar i Svenska kyrkan. Svaret är självklart ja. Den laestadianska rörelsen är en av många rörelser och traditioner inom Svenska kyrkan. Nattvardsbordet, församlingsgemenskapen och gudstjänstfirandet ger uttryck för hela kyrkans liv. Där är ni självklart välkomna.

Ni frågar också om ert behov av präster kommer att tillgodoses. Det särskilda uppdrag som vinningstjänsten innebär är alltid knutet till Svenska kyrkan som helhet och till ett stift. Inför det särskilda uppdraget sker därför prövning och bedömning av varje stifts biskop och domkapitel. Prövningen sker utifrån ett antal behörighets- och lämplighetskriterier, gemensamma för Svenska kyrkan. Utbildning och praktik syftar till att kandidaterna kan bli till tjänst för hela kyrkan, men hänsyn tas också till de särskilda lokala behov som olika stift kan ha.

Vi ser det som väsentligt för kyrkans framtid att vi har välutbildade medarbetare, inte minst i vigningstjänsten. De som vigs till präster och diakoner i vår kyrka ska ha förutsättningar för att i trohet till sina vigningslöften kunna utöva sitt uppdrag så att Gud blir ärad, kyrkan uppbyggd och Guds vilja förverkligad i världen. Mer om detta går att läsa i biskopsbrevet ”Kallad till diakon och präst i Svenska kyrkan”.

Angående det ni skriver om Bibeln och bibelsyn vill vi betona att Svenska kyrkan inte är en kyrka som tror på Bibeln utan vi tror med Bibeln på den Treenige Gud som har uppenbarat sig som Skaparen av allt, som blev kropp i Jesus Kristus, vår Frälsare, och som verkar i skapelsen och tröstar och förmanar oss genom den Heliga Anden.

Ni nämner liberalteologin. Den hade sin glansperiod för mer än 100 år sedan. Den var ett försök att hjälpa människor som var präglade av en rationalistisk världsbild att öppna sig för Guds ord. Mycket har hänt sedan dess inom teologi och bibelforskning – såsom det har gjort allt sedan urkyrkans tid. Det som dock har stått sig genom alla tider är att Guds ord måste tolkas – såsom Paulus gjorde det på Areopagen (Apg 17), såsom apostlarna gjorde när de tvistade om omskärelsen (Apg 15) och såsom det skedde i samband med debatterna innan slaveriet avskaffades.

Även den som vill leva så nära Bibelns ord som möjligt gör ju tolkningar, inte minst av de ord som talar om drastiska straff som stening eller stympning, mat- och klädesregler osv.

Biskop Åsa Nyström i Luleå stift är beredd och vill gärna samtala vidare med er om dessa och andra angelägna frågor.

I bön för vår kyrkas vittnesbörd i den värld som Gud av kärlek gav sin ende son ... för att världen skulle räddas genom honom (Joh 3:16-17) och med önskan om Guds rika välsignelse,

Biskopsmötet genom

+Åsa, +Mikael, +Antje